

יא :

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

מסורת הש"ס

עין משפט
גד מצוה
צא א מיי פיר מהל
קידוש המטע
ועין השטת המטה
גד ב מיי של לר
צא ג ד ה מיי של של
צו ר מיי של פיר הלכה
ח גרש ח לר מיי של
מכח ספי ח לר
צו ז מיי של פיר הלכה
טו

16 (מספ"י פ"ג) ב זל
יפנה לטעם ונל"ל בתוך
רש"י ב) זל פקדן ויפנה
17 (מספ"י ד) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
18 (מספ"י ה) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
19 (מספ"י ו) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
20 (מספ"י ז) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
21 (מספ"י ח) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
22 (מספ"י ט) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
23 (מספ"י י) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
24 (מספ"י יא) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
25 (מספ"י יב) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
26 (מספ"י יג) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
27 (מספ"י יד) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
28 (מספ"י טו) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
29 (מספ"י טז) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
30 (מספ"י יז) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
31 (מספ"י יח) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
32 (מספ"י יט) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
33 (מספ"י כ) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
34 (מספ"י כא) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
35 (מספ"י כב) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
36 (מספ"י כג) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
37 (מספ"י כד) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
38 (מספ"י כה) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
39 (מספ"י כו) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
40 (מספ"י כז) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
41 (מספ"י כח) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
42 (מספ"י כט) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
43 (מספ"י ל) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
44 (מספ"י לא) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
45 (מספ"י לב) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
46 (מספ"י לג) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
47 (מספ"י לד) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
48 (מספ"י לה) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
49 (מספ"י לו) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
50 (מספ"י לז) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
51 (מספ"י לח) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
52 (מספ"י לט) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
53 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
54 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
55 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
56 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
57 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
58 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
59 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
60 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
61 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
62 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
63 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
64 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
65 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
66 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
67 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
68 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
69 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
70 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
71 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
72 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
73 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
74 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
75 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
76 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
77 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
78 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
79 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
80 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
81 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
82 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
83 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
84 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
85 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
86 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
87 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
88 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
89 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
90 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
91 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
92 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
93 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
94 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
95 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
96 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
97 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
98 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
99 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה
100 (מספ"י לך) ו (מספ"י
פ"ג) ב זל פקדן ויפנה

רבינו חננאל

בנאפי ואוספיא על שוא
רא תלתין יומין איני דוא
איהו רבני חרדי ופירי רב
פסא רבא דרבי רמי שלשים
יום ואשתיא את חזי (ספ"ג)
כין תקיף קמאי לענותי
בתראי תקיף קמאי הוא
רבן גלילא דרואו שבתא
לא כתב אלא ושפת
מילתא בנאפי ובנפי
חבראי ואילו רש"י הוא
ענותן מנא כדגרסינן
בהשוכר את הפועלים א"ר
ג' ענותין חזן אבא ובני
בתרא דהותין בן שאול
לא כתב ובנפי בתרא
אלא ושרא בנאפי כלב
וסתקין דילמא ר' גמליאל
לא כתב אלא בתר
דעברא לרבן גמליאל
ואחריכו בהריהו רבי אלעזר
בן עזריה ויפשוטו רבאי
כתב הכי: ת"ר על ג'
סמינן מעברין את השנה
על האביב ועל פירות
האינן ועל התקופה על ב'
מותן ואילו רש"י א' מותן
אין מעברין ובמין שאביב
אחד מותן הכל סתמין
לעבר י"י על אלו סימנים
ועל כידוע כמה היתה
מסורת כיוצא שכל יום
שבת יום מומחה בישאל
יש לו רשות לעבר על
הסימנים הללו וכגרסינן
ב"ה פרק ארבעה ופ"א (ל'
כי חותי דרשבא תקופת
שבת דר' ששה עשר נוסף
בעבר להותיא שוא ולא
חושב לה לכן היתה הלכה
למשו מתיי שפעברין את
השנה על האביב ועל
סימנים אחרים ואם אינו
מצוי חתיקב כל אביב
שבוין ורבינן שיהיה
מצוי ביהודה ובעבר הירדן
ונגילי ואם היה מצוי
בשמים מותן ובאת מותן
לא היה מצוי לא היו
מעברין התי' על ג'
ארצות מעברין את השנה
יהודה ועבר הירדן ונגילי
ועל שמים מותן מעברין
ועל אמת מותן אין מעברין
ובמין שארין יהודה אמת
מותן הכל סתמין לעבר
שאין עומר בא אלא
מיהודה: ת"ר אין מעברין
את השנה אלא ביום
לחק משפט לזרועותם
אף קידוש ביום: ת"ר
אין מעברין את השנה

ממעעני דיהא. מה שהקשמי על פירוש הקונטרס בסוף כירה
(שבת מו. ד"ה גלילא) והמוליא יין (סס ע"ג) מפוש
סס: מן עושרי שביילא. והא דמילא בפרק בתרא דמעשר שני (מ"ח)
אמר ר' יהודה גרשונה היו שלמין אלל בעלי הכמים שנמדעיות
הגירו והקטיו פירוטות עד שלא
מירו שעת ביעור עד שזכר ר' עקיבא
ולמד כל פירות שלא באו לעונות
מעשרות פטורים מן הניעור הכא
ר"ג קודם לרבי עקיבא היה:
בתר דעבריהו. פירוש והיה לו
חזר ר' אלעזר בן עזריה
שהיה נשוי עמו לך אמר בנאפי
מנדלח: מן דילמא מעברין. פירש
הקונטרס שיש לעקוף דלזריותא
כדכתיב (שמות לד) חג האסיף תקופת
השנה וקשה לרבינן נמי דלזריותא
כדכתיב (דברים טו) שנתך את חדש
האביב וכן פירות האילן (שמות כג)
וחג הקציר כזכור מעשך ונראה
דהיינו טעמא דתקופה משום דלא
אפשר לעשות בה אלל בפירות האילן
ובלכני עבדי דעטעו כזו:
אין מעברין השנה א"א ביהודה.
והא דר' עקיבא עיבר השנה
בנהרדעא ברש פירק האשה שלם
(יבמות דף קטו. וסס) ונהרדעא מחוזה
לארץ שאני רבי עקיבא שלא הניח
ממותו בארץ ישראל כדאמרין בסוף
ברכות (דף סג.) וא"ר והא אמרין
זוה בזרל (לקמן דף טו. וסס) ר' תיאל
בר דרונקי ור"ש בן הלולך היו
קאלי לעבר השנה בעסיא ועסיא
חווה לארץ כדמוכח בחוקת הכמים
(כ"כ דף טו. סס) דלמר כל שהראה
הקב"ה למשה חייב נמנער למעוטי
עדסקוס עסיא ואספמיא ואין
לומר דלא הניחו כמותם דהא ר"ל
קרי להו רועי בקי ויש לומר
דעירורא דהוה חייבו חייבו בעלמא
כמו ועיבר ג' שנים זו אחר זו דרכי
עקיבא לקמן (דף יג.) דחזרו כ"ד
ישנו וקבעו בארץ ישראל מדע דהס
על רשות לעבר על
סימנים אחרים ואם אינו
מצוי חתיקב כל אביב
שבוין ורבינן שיהיה
מצוי ביהודה ובעבר הירדן
ונגילי ואם היה מצוי
בשמים מותן ובאת מותן
לא היה מצוי לא היו
מעברין התי' על ג'
ארצות מעברין את השנה
יהודה ועבר הירדן ונגילי
ועל שמים מותן מעברין
ועל אמת מותן אין מעברין
ובמין שארין יהודה אמת
מותן הכל סתמין לעבר
שאין עומר בא אלא
מיהודה: ת"ר אין מעברין
את השנה אלא ביום
לחק משפט לזרועותם
אף קידוש ביום: ת"ר
אין מעברין את השנה

רבינו חננאל

בנאפי ואוספיא על שוא
רא תלתין יומין איני דוא
איהו רבני חרדי ופירי רב
פסא רבא דרבי רמי שלשים
יום ואשתיא את חזי (ספ"ג)
כין תקיף קמאי לענותי
בתראי תקיף קמאי הוא
רבן גלילא דרואו שבתא
לא כתב אלא ושפת
מילתא בנאפי ובנפי
חבראי ואילו רש"י הוא
ענותן מנא כדגרסינן
בהשוכר את הפועלים א"ר
ג' ענותין חזן אבא ובני
בתרא דהותין בן שאול
לא כתב ובנפי בתרא
אלא ושרא בנאפי כלב
וסתקין דילמא ר' גמליאל
לא כתב אלא בתר
דעברא לרבן גמליאל
ואחריכו בהריהו רבי אלעזר
בן עזריה ויפשוטו רבאי
כתב הכי: ת"ר על ג'
סמינן מעברין את השנה
על האביב ועל פירות
האינן ועל התקופה על ב'
מותן ואילו רש"י א' מותן
אין מעברין ובמין שאביב
אחד מותן הכל סתמין
לעבר י"י על אלו סימנים
ועל כידוע כמה היתה
מסורת כיוצא שכל יום
שבת יום מומחה בישאל
יש לו רשות לעבר על
הסימנים הללו וכגרסינן
ב"ה פרק ארבעה ופ"א (ל'
כי חותי דרשבא תקופת
שבת דר' ששה עשר נוסף
בעבר להותיא שוא ולא
חושב לה לכן היתה הלכה
למשו מתיי שפעברין את
השנה על האביב ועל
סימנים אחרים ואם אינו
מצוי חתיקב כל אביב
שבוין ורבינן שיהיה
מצוי ביהודה ובעבר הירדן
ונגילי ואם היה מצוי
בשמים מותן ובאת מותן
לא היה מצוי לא היו
מעברין התי' על ג'
ארצות מעברין את השנה
יהודה ועבר הירדן ונגילי
ועל שמים מותן מעברין
ועל אמת מותן אין מעברין
ובמין שארין יהודה אמת
מותן הכל סתמין לעבר
שאין עומר בא אלא
מיהודה: ת"ר אין מעברין
את השנה אלא ביום
לחק משפט לזרועותם
אף קידוש ביום: ת"ר
אין מעברין את השנה

גליון הש"ס

נבואי ועל אחר מותן אף
פעברין. עין ר"ה דף סא
ע"א חוספת ד"ה כ"י

מוסף רש"י

תקעו בחרש. נחמיה
הלכתי (נחמיה סא ד.)
שחרש מתכסה בו.
לחוקים. כגון שחרית לבני
מערב וערבית לבני מוצא,
לפי שקטתו היא שוא ולא
(חגיגה י"ד ב.) שכלה
מתכסה בו שאלו נליות
לכל אדם אלא שחרית ליושבי
מזרח וערבית ליושבי מערב,
דלחבר בר"ה (כ.) שפרים
וארבע שעות מתכסה
סוה"א (ב"ב"א י"ד.) מה
משפט ביום. נפקא לן
במספ"י (לד.) מוסיף
ביום החולו את בניו, ביום
אחה מפיל נחמיה (י"ד.)
כה' ארבעה כל המפשה
סלה לנחמיה דין ומוסיף
כ"א.

מסורת הש"ס

תקעו בחרש. נחמיה
הלכתי (נחמיה סא ד.)
שחרש מתכסה בו.
לחוקים. כגון שחרית לבני
מערב וערבית לבני מוצא,
לפי שקטתו היא שוא ולא
(חגיגה י"ד ב.) שכלה
מתכסה בו שאלו נליות
לכל אדם אלא שחרית ליושבי
מזרח וערבית ליושבי מערב,
דלחבר בר"ה (כ.) שפרים
וארבע שעות מתכסה
סוה"א (ב"ב"א י"ד.) מה
משפט ביום. נפקא לן
במספ"י (לד.) מוסיף
ביום החולו את בניו, ביום
אחה מפיל נחמיה (י"ד.)
כה' ארבעה כל המפשה
סלה לנחמיה דין ומוסיף
כ"א.

רבינו חננאל

בנאפי ואוספיא על שוא
רא תלתין יומין איני דוא
איהו רבני חרדי ופירי רב
פסא רבא דרבי רמי שלשים
יום ואשתיא את חזי (ספ"ג)
כין תקיף קמאי לענותי
בתראי תקיף קמאי הוא
רבן גלילא דרואו שבתא
לא כתב אלא ושפת
מילתא בנאפי ובנפי
חבראי ואילו רש"י הוא
ענותן מנא כדגרסינן
בהשוכר את הפועלים א"ר
ג' ענותין חזן אבא ובני
בתרא דהותין בן שאול
לא כתב ובנפי בתרא
אלא ושרא בנאפי כלב
וסתקין דילמא ר' גמליאל
לא כתב אלא בתר
דעברא לרבן גמליאל
ואחריכו בהריהו רבי אלעזר
בן עזריה ויפשוטו רבאי
כתב הכי: ת"ר על ג'
סמינן מעברין את השנה
על האביב ועל פירות
האינן ועל התקופה על ב'
מותן ואילו רש"י א' מותן
אין מעברין ובמין שאביב
אחד מותן הכל סתמין
לעבר י"י על אלו סימנים
ועל כידוע כמה היתה
מסורת כיוצא שכל יום
שבת יום מומחה בישאל
יש לו רשות לעבר על
הסימנים הללו וכגרסינן
ב"ה פרק ארבעה ופ"א (ל'
כי חותי דרשבא תקופת
שבת דר' ששה עשר נוסף
בעבר להותיא שוא ולא
חושב לה לכן היתה הלכה
למשו מתיי שפעברין את
השנה על האביב ועל
סימנים אחרים ואם אינו
מצוי חתיקב כל אביב
שבוין ורבינן שיהיה
מצוי ביהודה ובעבר הירדן
ונגילי ואם היה מצוי
בשמים מותן ובאת מותן
לא היה מצוי לא היו
מעברין התי' על ג'
ארצות מעברין את השנה
יהודה ועבר הירדן ונגילי
ועל שמים מותן מעברין
ועל אמת מותן אין מעברין
ובמין שארין יהודה אמת
מותן הכל סתמין לעבר
שאין עומר בא אלא
מיהודה: ת"ר אין מעברין
את השנה אלא ביום
לחק משפט לזרועותם
אף קידוש ביום: ת"ר
אין מעברין את השנה

גליון הש"ס

נבואי ועל אחר מותן אף
פעברין. עין ר"ה דף סא
ע"א חוספת ד"ה כ"י

מוסף רש"י

תקעו בחרש. נחמיה
הלכתי (נחמיה סא ד.)
שחרש מתכסה בו.
לחוקים. כגון שחרית לבני
מערב וערבית לבני מוצא,
לפי שקטתו היא שוא ולא
(חגיגה י"ד ב.) שכלה
מתכסה בו שאלו נליות
לכל אדם אלא שחרית ליושבי
מזרח וערבית ליושבי מערב,
דלחבר בר"ה (כ.) שפרים
וארבע שעות מתכסה
סוה"א (ב"ב"א י"ד.) מה
משפט ביום. נפקא לן
במספ"י (לד.) מוסיף
ביום החולו את בניו, ביום
אחה מפיל נחמיה (י"ד.)
כה' ארבעה כל המפשה
סלה לנחמיה דין ומוסיף
כ"א.

מסורת הש"ס

תקעו בחרש. נחמיה
הלכתי (נחמיה סא ד.)
שחרש מתכסה בו.
לחוקים. כגון שחרית לבני
מערב וערבית לבני מוצא,
לפי שקטתו היא שוא ולא
(חגיגה י"ד ב.) שכלה
מתכסה בו שאלו נליות
לכל אדם אלא שחרית ליושבי
מזרח וערבית ליושבי מערב,
דלחבר בר"ה (כ.) שפרים
וארבע שעות מתכסה
סוה"א (ב"ב"א י"ד.) מה
משפט ביום. נפקא לן
במספ"י (לד.) מוסיף
ביום החולו את בניו, ביום
אחה מפיל נחמיה (י"ד.)
כה' ארבעה כל המפשה
סלה לנחמיה דין ומוסיף
כ"א.

בנאפי ואוספיא על שוא
רא תלתין יומין איני דוא
איהו רבני חרדי ופירי רב
פסא רבא דרבי רמי שלשים
יום ואשתיא את חזי (ספ"ג)
כין תקיף קמאי לענותי
בתראי תקיף קמאי הוא
רבן גלילא דרואו שבתא
לא כתב אלא ושפת
מילתא בנאפי ובנפי
חבראי ואילו רש"י הוא
ענותן מנא כדגרסינן
בהשוכר את הפועלים א"ר
ג' ענותין חזן אבא ובני
בתרא דהותין בן שאול
לא כתב ובנפי בתרא
אלא ושרא בנאפי כלב
וסתקין דילמא ר' גמליאל
לא כתב אלא בתר
דעברא לרבן גמליאל
ואחריכו בהריהו רבי אלעזר
בן עזריה ויפשוטו רבאי
כתב הכי: ת"ר על ג'
סמינן מעברין את השנה
על האביב ועל פירות
האינן ועל התקופה על ב'
מותן ואילו רש"י א' מותן
אין מעברין ובמין שאביב
אחד מותן הכל סתמין
לעבר י"י על אלו סימנים
ועל כידוע כמה היתה
מסורת כיוצא שכל יום
שבת יום מומחה בישאל
יש לו רשות לעבר על
הסימנים הללו וכגרסינן
ב"ה פרק ארבעה ופ"א (ל'
כי חותי דרשבא תקופת
שבת דר' ששה עשר נוסף
בעבר להותיא שוא ולא
חושב לה לכן היתה הלכה
למשו מתיי שפעברין את
השנה על האביב ועל
סימנים אחרים ואם אינו
מצוי חתיקב כל אביב
שבוין ורבינן שיהיה
מצוי ביהודה ובעבר הירדן
ונגילי ואם היה מצוי
בשמים מותן ובאת מותן
לא היה מצוי לא היו
מעברין התי' על ג'
ארצות מעברין את השנה
יהודה ועבר הירדן ונגילי
ועל שמים מותן מעברין
ועל אמת מותן אין מעברין
ובמין שארין יהודה אמת
מותן הכל סתמין לעבר
שאין עומר בא אלא
מיהודה: ת"ר אין מעברין
את השנה אלא ביום
לחק משפט לזרועותם
אף קידוש ביום: ת"ר
אין מעברין את השנה